

Bratia a sestry,

minulú nedeľu sme dočítali najstarší list apoštola Pavla, ktorý máme v biblickom kanóne. Dnes otvárame pomyselnú obálku, v ktorej je 1. list Petrov. Najprv len v krátkosti zhrniem všeobecné informácie o danej epištole. Má všetky typické znaky starovekého gréckeho alebo latinského listu. Vznikol okolo roku 100 a nebol adresovaný konkrétnemu zboru. S obsahom listu sa mali oboznámiť všetky zbory v Malej Ázii. Malá Ázia je polostrov na hranici Európy a Ázie, na ktorom sa dnes nachádza časť Turecka.

List bol pôvodne adresovaný kresťanom, ktorí sú rozptýlení v cudzine. V súčasnosti tiež nie sú kresťanské zbory centralizované na jednom území. Existujú krajiny, či zoskupenia krajín, ktoré sa označujú kresťanské, ako napr. Európa, ale kresťanské zbory existujú aj v Amerike, Číne, Afrike, a mohli by sme pokračovať. Kresťania žijú v rôznych častiach sveta. Celkovo o svete platí, že je pre Ježišových nasledovníkov cudzinou. Pre kresťana nie je žiadna pozemská vlasť tým pravým domovom. V 2. liste do Korintu je to vyjadrené takto: „...máme dom od Boha, príbytok nie rukou zhotovený, večný v nebesiach.“ (5, 1) Na zemi sme dočasne. Sme iba pútnikmi. Skutočne „doma“ budeme tam, kde nás privíta náš nebeský Otec, keď sa pozemský život skončí.

V liste je zdôraznená Božia úloha pri diele spasenia. Adresáti listu sú označení ako vyvolení a tí, ktorých Boh vopred poznal. Pisateľovi listu išlo o to, aby zdôraznil, že existencia kresťanov spočíva na zvrchovanej moci Božej, a nie na dobrých ľudských vlastnostiach alebo zásluhách. Trojjediný Boh urobil všetko pre našu záchranu!

V úvode čítame slová, ktoré sú zárodkom kresťanského trojičného učenia. Ako kresťania veríme, že Boh k nám prichádza tromi spôsobmi. Boh je jeden, ale zároveň veríme v Hospodina, o ktorom čítame v Starom zákone, ktorý je Stvoriteľ života. Veríme aj v Ježiša, ktorý je Vykupiteľ z hriechu a veríme aj v Ducha Svätého, ktorý nás vedie k posvätenému životu. Tí traja sú jedno. Je to nepochopiteľné, ale tak ako je nepochopiteľný sám Boh. Božie dielo presahuje naše chápanie. Boh vládne nad celým svetom a Jeho vôľa je, aby bol svet zachránený. Vďaka Bohu máme živú nádej, dedičstvo v nebesiach a vieru na spasenie.

Všimnime si najprv, čo sa dozvedáme o živej nádeji. Zaujímavé je už to označenie živá. Na inom mieste čítame o vode živej, z ktorej keď sa niekto napije už nikdy nebude smädný. Vodu živú má Ježiš. Je to obraz dokonalej a nenahraditeľnej záchrany, ktorú nám dáva Boh. Rovnako živá nádej vyjadruje výnimočnosť tej nádeje, ktorú máme vierou v Krista. Je to nádej, ktorá nikdy neskončí a nikto z ľudí nás o ňu nemôže pripraviť. Máme ju vďaka Božiemu veľkému milosrdenstvu. To, že je to skutočne živá nádej, vidíme na Ježišovi, ktorý vstal z mŕtvych. Náš Pán žije a kraluje, a preto nádej, ktorú priniesol, je živá nádej.

Pre túto nádej sme boli znovuzrodení. V gréčtine je sloveso „narodiť sa znovu“ použité v tvare, ktorý vyjadruje, že sa niečo stalo v minulosti, ale má to dosah do budúcnosti. Znovuzrodenie skrze Ježiša Krista sa raz udialo, keď Ježiš prišiel na zem, a má večnú platnosť.

Ďalej sa pozrime na dedičstvo, ktoré sme dostali od Boha. Dedičstvo väčšinou dostávajú blízki príbuzní. Keď teda máme od Boha dedičstvo, svedčí to o Božej blízkosti. Dedičstvu od Boha sa nič nevyrovná. Je pre nás pripravené v nebesiach, ale už teraz ho máme zaslúbené. To dedičstvo je neporušené, nepoškvrnené a nevädnuce. Je to presný opak našej každodennej skúsenosti. Obraz dedičstva v nebesiach vyjadruje istotu, že to, čo je pre nás pripravené v budúcnosti, je spoľahlivé a nič to nemôže ohroziť.

Spolu s pisateľom 1. listu Petrovho veríme v „spasenie pripravené zjaviť sa v poslednom čase“. (5v.) Z Božej moci bude viera zachovaná až do posledného času, čo je čas, keď príde Kristus druhýkrát. Vďaka viere v Ježiša Krista, žijeme na zemi v nádeji.

Živá nádej nám dáva silu znášať všetky ťažkosti a prekonávať všetky prekážky. Petrova epištola vznikala v čase krutého prenasledovania kresťanov. Bolo to pre kresťanov veľmi ťažké obdobie. Živá nádej potvrdená Ježišovým vzkriesením ich posilňovala. Na ťažkosti, ktoré ich postihli sa dívali s vierou, že Boh sa o nich postará. Verili v dedičstvo, ktoré im bolo pripravené, keď sa telesný život skončí.

Píše sa o tom v Liste Židom. Prečítam dlhší oddiel z 11. kapitoly: „Kameňovali, mučili, rozpiľovali ich, umierali mečom, blúdievali v ovčích a kozích kožiach, strádali, trpievali útlak a ubližovanie, oni, ktorých svet nebol hoden, túlavali sa po púštiach a vrchoch, po jaskyniach a prepadliskách zeme. Všetci títo, hoci získali vierou (dobré) svedectvo, nedosiahli, čo im bolo zaslúbené; lebo Boh predvídal pre nás niečo lepšie, aby bez nás nedosiahli dokonalosť.“ (37-40) V Ježišovi prišla na zem živá nádej. Túto nádej mali v srdciach prví kresťania a máme ju v srdciach aj my. Je to nádej, ktorú nikto nezmarí a vytrvá až do posledných dní.

Dnes sme počuli krásne uistenie, že Boh je s nami. Môžu prísť rôzne problémy, skúšky a starosti, ale vďaka viere v Krista sa na to všetko smieme pozeráť nie so strachom a beznádejou, ale s nádejou, že to zvládneme. Moc Božia udržiava našu vieru! Skrze Ježiša už sme zachránení, a to je naša živá nádej. Amen

Vypočujme si slová uistenia, ako sú zapísané v Liste do Ríma v 10. k.:

„Ak ústami vyznávaš Pána Ježiša a v srdci veríš, že Ho Boh vzkriesil z mŕtvych, budeš spasený.“

Milosť nášho Pána Ježiša Krista, láska Božia a účasť Ducha Svätého so všetkými vami! Amen